

Ständig bön

Bibeltexter.

Var alltid glada, be oavbrutet och tacka Gud under alla livets förhållanden. Detta är Guds vilja med er i Kristus Jesus. Släck inte Anden. Förakta inte profetior, men pröva allt, behåll det goda, och håll er borta från allt slags ont. (1 Thessalonikerbrevet 5:16-22)

Jag säger er: Be och ni skall få, sök och ni skall finna, bulta och dörren skall öppnas för er. Ty var och en som ber, han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar skall dörren öppnas. Finns det bland er någon far som skulle ge sin son en orm när han ber om en fisk, eller en skorpion när han ber om ett ägg? Om ni som är onda förstår att ge era barn goda gåvor, hur mycket mer skall då inte er Fader i himlen ge den helige Ande åt dem som ber honom? (Lukasevangeliet 11:9-13)

Alla dessa höll endräktigt ut i bön tillsammans med några kvinnor, bland dem Jesu mor Maria, och vidare hans bröder. (Apostlagärningarna 1:14)

Så hjälper också Anden oss i vår svaghet. Ty vi vet inte vad vi bör be om, men Anden själv ber för oss med suckar utan ord, och han som utforskar hjärtan vet vad Anden menar, eftersom Anden ber för de heliga så som Gud vill. Vi vet att för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa, för dem som är kallade efter hans beslut. Ty dem som han i förväg har känt som sina har han också förutbestämt till att formas efter hans Sons bild, för att Sonen skulle vara den förstfödde bland många bröder. (Romarbrevet 8:26-29)

Utläggning. Vi vet att alla bibliska personligheter, inkl Jesus Kristus från Nasaret, gick undan och bad under särskilda tider och stunder, se exempelvis Mose i 2 Mos 8:30, Hanna i 1 Sam 1:26, Samuel i 1 Sam 12:18, Elisa i 2 Kung 4:33, Hiskia Jes 38:2, Jona i Jon 2:2, Jesus i Luk 11:1, Petrus i Apg 10:2. Men det finns något med bönen som är ständigt pågående, och det illustreras av bibeltexterna ovan, och vi tittar på dem i omvänd ordning.

- I Romarbrevet 8 beskrivs bön som Anden ber för oss, och verbet "ber" står där i presens, pågående form. Det är alltså frågan om något som ständigt pågår. Det är därför vi kan vara i bön mitt under arbetet, medan vi promenerar, medan vi tjänar Gud eller när vi sover. Ibland vaknar vi av att vi ber i sömnen. Anden i oss har en ständigt pågående kommunikation i bönen med Fadern och Sonen i himlen.
- Ibland tar sig detta praktiska uttryck i församlingen. När apostlarna på Jesu befallning samlades i övre salen för att be om Andens utgjutelse står det att de endräktigt *höll ut i bön*. Detta skall nog förstås som att denna bönegemenskap pågick dygnet runt, även om enskilda personer behövde göra avbrott emellanåt. Men i den bemärkelsen var det ett ständigt bönemöte som pågick. Denna ständiga bön ledde till den ständiga väckelse och framgång för Guds rike som vi sedan ser i resten av Apostlagärningarna.
- När Jesus undervisar om bön använder han också presens när han talar om bön och bönesvar: *den som ber han får, den som söker han finner, och för den som bultar skall dörren öppnas*. Notera här att verben *ber, söker* och *bultar* står i presens, medan *får*

och *finner* också står i presens, medan *öppnas* står i passiv futurum¹. Bedjandet, sökandet och bultandet är alltså något kontinuerligt, och i det här fallet förmodligen skall förstås som regelbunden upprepning². Även mottagandet av bönesvaren sker kontinuerligt, ständigt, i takt med den ständiga bönen. Att det sista dellöftet om svar pekar mot framtiden då vi är passiva i själva "dörröppnandet" är lite mystiskt, men kanske är tänkt att lära oss att 1) det finns en tidsaspekt att ta hänsyn till, Gud har sin egen tidtabell för bönesvaren, och 2) det finns en gräns för våra böner vi inte skall passera, nämligen att *ge* bönesvaret – det är det bara Gud som kan och ska göra. Vi är inte passiva i själva bedjandet eller mottagandet men i svaret är vi passiva.

- Den sista bibeltexten i raden är också fylld av uppmaningar till ständigt pågående verksamhet i Guds rike:
  - *Var alltid glada, be oavbrutet och tacka Gud under alla livets förhållanden. Detta är Guds vilja med er i Kristus Jesus. Släck inte Anden. Förakta inte profetior, men pröva allt, behåll det goda, och håll er borta från allt slags ont.* Alla verben här står i presens imperativ³, och mitten av alltsammans står det att vi skall *be oavbrutet*. Bibel2000 översätter denna Bibelns kortaste vers med orden: *be ständigt*.
  - Det grekiska ordet för *oavbrutet/ständigt* betyder ordagrant *utan paus, utan att sluta*. Det används totalt 4 ggr i NT: Rom 1:9, 1 Thess 1:3, 1 Thess 2:13, 5:17. Det är mycket intressant att 75% av detta ords förekomst i NT finns i 1 Thessalonikerbrevet som anses vara det allra äldsta av NT:s böcker⁴. När evangeliet var nytt var det tydligen viktigt. Vi kan också konstatera att det när det används handlar om bön eller tacksägelse i 75% av fallen. Bön och tacksägelse är något som skall vara ständigt pågående.

Avslutning. Den främsta förebilden för ständig bön finner vi i den ständigt pågående gudstjänsten i himlen i Uppenbarelseboken kap 4. Johannes är inte den första som får se in i himlen och ta den i denna gudstjänst, både Jesaja (Jes 6) och Hesekiel (Hes 1) har gjort liknande upplevelser, men när Johannes beskriver sin upplevelse lägger han till en detalj som inte Jesaja eller Hesekiel tagit med:

Vart och ett av de fyra väsendena hade sex vingar, och de hade fullt med ögon, runt om och på insidan av vingarna. Dag och natt säger de utan uppehåll: "Helig, helig, helig är Herren Gud, den Allsmäktige, han som var och som är och som kommer." (Upp 4:8)

I just det här sammanhanget betyder *utan uppehåll* ordagrant *utan vila/paus*. Det himmelska bönemötet har inget slut, det är ständigt pågående. Sann bön har ett element av att vara just det, ständig bön.

---

¹ Futurum betyder att det är en framtida händelse, och passiv i detta fall att det är någon annan än den som ber som utför öppnandet av dörren.

² Mellan varje bultande väntar man ju normalt på att någon innanför dörren skall öppna, och händer inget inom en viss tid försöker man igen.

³ Presens imperativ är en uppmaning/befallning till en kontinuerlig handling.

⁴ 1 Tessalonikerbrevet skrevs förmodligen omkring år 50 e Kr medan Paulus var i Korinth.